

Landskap: Småland. Upptecknat av: P. O. L. Larsson
Härad: Jämshögs. Adress: Törlags Lagan,
Socken: Berga. Berättat av:
Uppteckningsår: 1985. Född år 1881 i Törlag, Skattejärd

Törlags Vardagsrader.

Alsmaisse Jan. 1-4

Ringshöden . 5-13

Övershöden . 14-17

Klarehöden . 18-22

Bädgårdsring . 22-33

Uppstegille . 33-34

Mårnared . 34-46.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9803:1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Torshälla vadgåsseder

Första av 1800-talet.

Utsnittsrapport

Man talade för mena om
klarnäcke är vad som är fallet.
Gemma högtid särskilt under den
tid här dict, att det var torv
i båda lador och växthusbod.
Det var minstigen inte alltid som
höst i gårdet var intagna där
men man fann dock höst :
enigana dag kroka vid skogen
Linnéanana Hallade, att svartisk
och intagna, men i regel stodde
det ungefärligt vid den tiden. Det
var en förtrollhet, varför detta
var det sällan haka ; därför nedan i

ACC. N.R. M. 9803:2

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Hur och dagar fik man räkna
med att Sparopisprögen ef
blev fäddes att gärde förrän vid
Lanngötans (n° ang. 6) slet hanade
magna dagar dess förmars, varaf
det sätter den stille tödles, id-
biagels, madonnas, nunsas och
Väns full kvader.

De koh och de bygg.
Hette det om Alsopapse. De som
var från familjer fings da giv
dem ej Jacobstén, att föddäden föd
med Alsopapse kom. För 50-60 år
förra var emellertid den saken
hittat uttaljadt, då att magen vid
födning ej dels fanns iin väldis
så ofta som häntes magen fördömdes,
som var förra med knager av

ACC. N.R M. 9803:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ring och hos Roman Rönne
 when före sig med behovet att
 att till dess att den sanna ring-
 störden blev färdig. Ringen har
 enig med Falstaffs hatt från den tiden
 att Gustaf Vasa. Tappas enig, som
 man också kallade det, var
 gans och det blev bra bröllopet
 i Östergötland, men, enligt vad
 Gustaf VI Adolf berättade,
 man vände blandat här fina
 men denna ordning uppförde
 ankaret 1885 och sedan har man
 hittat snarast ring till bokstäver
 och sätter brude Romulus in för
 brude somliga fastänkare språket
 ring till flagan för att fräcka
 att det månads behovet är ring.

ACC. N.R M. 9803:4

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

om medelbat skulle föra till
 minnen att förmålas. Detta föd-
 givande dögl vändiger man
 från morgonstund och där man
 de man läg i sängen krossar det
 här eller ejtröjspads ja en del
 lagar i byn. Ivar röjde han i ...
 för Ola eller. "Vi röja de för Ola,
 säde man da. Med detta bestyrk-
 menades att det var van flutis
 med Ola bok eller Ola fräder.
 En fjälvtallen såh var, att man
 inte vid den tiden sörde förs an-
 ordnade spiller elle, fjädringa. Si-
 den sätta man till färre gam-
 liga man int'e hade funnlansö-
 bat sommarnhalset vid midoan-
 man eller tiden läromkring.

Ragshöden.

Fjäril (vården) föjdes med
rägen. Vinn på färgen fram i ti-
dern som är bortan från 1890-talet
slade man förförande den
igenvila rägnskärsägen här.
Den hade sitt namn ike där
av att man sätte den vid
Lundstens (10 augusti) utan därfj
att den vid den tiden brukade
vara noga till störd. Lässna-
rägen var smutshornig och läm-
nade i gamla järle milt vad man
kunna far om vid mindre i skep-
pan. Stälvena däremot blev färg-
iga till takhalm, d.v.s. att röda
hängåldern med.

ACC. N.R. M. 9803:6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Örnum. Ii 1890-talet var det
vara en del gammlor i Töppstads-
kra. Som företräddes den gamla
voden att Hörla företrädesvis på-
gick och kommet föred handels-
na. Detta är seder bördades den
gamla veden hästen 1868, då fag-
tillträde den som ågåe och
från den tiden avhing all seder
vara med sic. Att vara och
vara upp sig var det mycket
flitigt och omfattande arbete,
medan den närmaste sannaren
Örnum varade. De gamla varo
mycket moga vid detta arbete
och i ingenting fisk jörfäcas, med
enhet sjuvor förfalle till sprängda

Kan patte upp siger i fluktor
eller brakade den med 12 rehars
i vage stuga eller före var braka.
Nåtan vage nad lämnades av
grankaka thil es frits mellan-
rum. Det fanns siger räbo-
nde särde gummor som gick
efter och brakade upp de spill-
ta åren till haffing. Det var
inte kostet da det haffes ha-
state bättre inta men är en
tolvställig för ffärdar. Men det
var ont om järngreji den tiden
och de gamla hafde då tyvärr
ingen folk pension, vadja dc.

?% sätgrund brukade de ensamma
gummor da för tiden höga åt järngreji
haffti för esie.

ACC. N.R. M. 9803:8.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

De rent charmandha skal måste
 blanda haffet med räg, elle bland
 bröda enbart räggaffet
 End anförrätten föd åt den
 stabbiken upps i gen med koh.
 Det hinde ej sät fallan, att man
 med arana som drage förde
 upp räggaffet tidigt om morg-
 narna, annedan riger dämm god
 ute till förhåning. Som den anden
 vingen var det som man var
 mögt med att uppställa rägen
 i raden med jia. anna flack
 mellan raderna, var i synningen
 bruk ske.

Det rägen skulle köras
 in grik maten lov att iakhta-
 ga den första världen het och

Hosom Järtkäret sättes
ut för vyngekr kr konen till
den föro i ären eller vogen
hem. Förliga personer, i syn-
nerhet i hovgen, brukade da-
ta allt sätta i vägen på
slagan. På sina hall var det
ofta sätta sätta i vägen
i trädgård till förmåndet
av förtid, men sätta al-
drig förtid berättas ha denna set-
ta i trädgård med jord.

I sätta var det vanligt här
att man lade lakan eller tæ-
nen på bänkarna, vad i vägen
lades vid lastningar och så
samma sätta att lägga man
värnande utanför köjdörren, vad i

ACC. N.R. M. 9803:10.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Grilläden vid inläggningsen från
 Wagner till och Thompsons
 sedan fort fädes på loggan.
 Riggneham hästaleder vid på
 loggan och där dinnrade han.
 Hadej man den mos loggal.
 Manna eller mos en mie. Detta
 var att härd åtete, men så
 gick man råg i nitbyte. Det
 var altså i detta åtete dinnrade
 man. Härd, så gick vare häne
~~och~~ play på vare sidan, vassfri
 man / vistade den, men det hande
 var bloss en play ja var sidan
 var meken eller betes ett enda.
 play och de hande man, att det
 dinnrade just som förriffrig som
 detta åtete gav sig lovade (lyckas)

ACC. N.R M. 9803:11.

Sjögen i Stålah. Vägarna var ovan
säker stålk. Man hörjade vid en
kant till i mitten av färdan och
medan båtarna pressades vid varandra
med den upptill

Dammsjögen omvägs för
att vara den bästa sjöen och
den användes även till att lasta
gravel på hösten. Långt innan
gravel använde dock försäljning
utan ombyta och detta förfarande
var i sin tur från utvärden
tills att den gav gamla flera
resultat på den senaste tiden som
den användes här. Glommans-
graven Karl J. Bergesson i Falun
säkerhetsråd hade emellertid
intagit en ny sijöort från

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Fjäråsbergs, den S:t h. Fabianus sista vägen.
Denne vägpost var bär och den
var betydligt mer i bruk än
den gamla posten, men satsades
på denna post i året. Vi mög-
te uttala av denne vägpost att
benyttas i mitten av 1890-talet
och vi hade den sedan här i
mindre än till dess att en "stil-
het" anställde järnvägen till
välger, en vägpost som var ändå
börje ~~ta~~ ^{om} den fjärsta manna.

Från störden och intill grän-
zen av vigen är landstakarna
kunstigt allra mest oörlig under-
håll och skider. Det gäller ju vid-
fjorden för honom och han
trivialt undrar om det finns land

ACC. N.R. M. 98.03:13.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ärer och före den stadsdagen av P.E.L.
 Jä röningar regn och gröd, så
 sätter det gott att blanda och
 undanmäla sig bär. Man var där-
 ga alltid glad med rögan blev och
 föro. innan den färdes under tak
 och gammalunda är det ännu
 i den dag som i dag är. Hic
 hufvud kus ja braktar, medan
 vacker föd i stugan eller var
 kallad, komme nog att läm-
 na sina konstlevande även var
 högtidens besättning.

Rögan skaldes här för mer
 än so är tillbaka var det sedanast:
 enstaka fall, men man ansåg att
 röktidigen var förfädrig. Närvaran ses
 man källan nästan döring. Hic

Kungsbroden.

I den gamla tiden odlades det vackra från den här beteckni-
gan som inte i någon här förs-
täm efter hörta vilda hästar. Den-
selige formen det är och an-
man som odlade det, men det
fanns ju ingen valshästar i
Sverige till det var heller
ingen lätt fäkt att skälla sin
blod vid en väst, att den
en manke bärer haffebörd på
jöling med det som skölles
av det höga veternjölet. Men
sedan den nya kungen i Ca-
gus kommit i längd, da mo-
derna mässkinner sig snyggelad,
da denne friga löst och man

Jamställe om det lika bra vete-
sijöl ar det i omgivningarna
producera vete, han des som
hixes i offren. Detta har sätts
de minsta undantag i hörnet
som minnes attas ar blott
ett färsal konkurrens här. Soga
I Stora blev tidigt färdig
till sköld. Under de sista
genomprövningarna blev
det ofta att hinlavaret och
detta kallades man för kom-
plette eller kompliderade. Men de-
va syntes var kompletta färdiga
till sköld. Först sedan förföljde
sig en medelbart lång tidsperiod
höret var minstens att preste-
ra vid den dag ofta fel, ändock

ACC. N.R. M. 9803:16.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

att man alltid gjödslade hornet
åt den före sänden. Då den var fört
upp (hornet fikt därför antingen
blåste sitt blås (som man blåste
på) sträckte jag eller också var
det en flicka eller pojke som
följde med och blåste eller gjor-
de hand i min egen näkturna
upptogs. Hornet lades sedan i
högal med 12 metar i vagn. På
Mästaren, efter ^{de} hästarna med mag-
ninen. Den sändes på flis: 3 km.
De hundrornas lastas upp under
med räkktags att nehanna förd-
des genom bråtan från norra sanden
med den mest fölles. Från
horn under Auguste minneshen

ACC. N.R. M. 9803:17

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

var det sista, som alla flickor
på den tiden. En tall sverdha 1871
ungefärlig försom brödade ofta
stora hår. Att han sedan
välig funnits har brukat
koppla hår i augusti min-
skan. Men är den framman för
unge sedan död.

Förstes lagades in för sig
på löppenhetet. Här är vad mita
till hande med förfäder. De
lägger och vassa aqualet vid
detta ände var rätt särle-
kiga och man fik unda att
det med hemförrätter och upp-
härmningar nästeför förrätter.
Men, såd att man inte fik delo-
ga. Kvarnaqas i ögonen.

Gloves häden.

Detta monstern följe "hav-
näckan". Man hade tråmm i
örgat och vallvälter i nämn-
håd grad, valjor havneskoden
var för den tiden betydligt stör-
re än vad man är fallet. I var
det upptagnas knappast en tredje-
del av den odlae ~~gården~~ om
havre. Gården planerad för. Man
kunskän visste man ja den
tiden ej att det hade den i al-
ta fall du inte kunnat om-
väntas, men jorden var allts
jag stenig. Detta givit växelkri-
sos. Men man har gjort
lämningar, så att man nu
kan använda sädan med maskin.

ACC. N.R. M. 9803:19.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

För 50 år tillbaka var det
ingen trist att personlig arbetet
höft att gälla annars än vid
att den svenska vissa tillbaka av-
tystnade när hennes shans. Men
hatten band i maha och ar-
betsgestalterna var omkring 30 tra-
vare. De låg och dog, men han
mådde ju också få upp sitt
full ut trövi. Och de tröve innehöll
24 maha. Glarvola uppmättes i
stugan med 12 maha eller en halv
trövi i varde. En sista glarva
måttades också för hängtröve och
uppmättes i mittvind söder-norr.
Efter en verksam förfatning var ja
dåvarun hemfördes hennes fall
sedan ju sannan sats kom

ringen. De gamla vällage var det
 världens mest exklusiva i Sambalpurs med
 den fina väders röbägning i
 Latafri, men dessa försäljningar
 varas här borttagits. Käng's före
 minn tid. Den gammalet person
 berättade föreställer lagningen av
 sätter inför tillträdet av flera st.
 P. N. Nehruhovar. Nehruhovar
 hade till uppdraget att placera
 upp sätter på kläder från man
 till man och flytta dem till den
 som körde och i stället. Det
 den sista menen fädes på eftersom
 hade man också en del röd för
 sig, men även de var borttagits
 före min tid, liksom röderna vid
 sidan vi och höst.

ACC. N.R. M. 9803:21.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Var 1900 (störd var intet
 jag var ju också det man
 sätta gäste av ständer under rik.
 Man hade ju visserligen trotsat
 och motputta nuos och munske
 även en del att intista i läns-
 gäder, men det blevdes ju
 mindre till sin de stora aktörerna
 med ständer och intesningar
 av högt och lägen. Men gam-
 la tidera skjura gäler var ju
 minst till utkämpade. men skju-
 rugälen (sködegälen) var förfar-
 del obligatorisk och bejöds sedan
 av båtens avspänning. Tid 1890-talet an-
 vändes kommagren till vissgälen
 just nu det gjorde förringa-
 gäst eftersom skjungs förluster

Högvidinge tillfälle. Då vidare
intervall från sabbat var plattor som
brödbrögrötter och därför skulle
den gröten vara på sättet god
medan den brukades av brödgrötter.
Någon grötterna och jämringar
var förtjänstens till grötterna var
mognar. Så snart dock rögg och färre,
och den grävdes över i en met
hand och stropades, som väldes
i vator eller blommar.

Bägplökning.

Då arbete som infördes om
hösten och höstens huvudsakligaste
minne och ban. Eller var bägplök-
ning. Härmede blåbär blev
föder mognar och är den plökad

ACC. N.R. M. 9803:23.

man till hushållene. I fluktet av
augusti eller början av september
månad varo kössen (trön) mög-
na. Sedan gammalt vid det
vanligst att man av dessa få
inskränkt så pass stort för-
vin att det räckte för hela häx.
Bröd brukades till kössen och
och livnades sedan i bråtlåtken.
I högsar av 1890-talet kommo typ-
erna haj, höjae och lingon till typ-
ten och upphölls ej där under
hela trönnsvisongen. Hjälp höja-
re reste framling i sjidorna och
lingo emot de plundrade bröden. Skulle
hända att att dessa snyggt
torsade varandra på sätt de kom-
mo upp från eller form tre gå-

en gång. Det blev en livlig konversation, ty nu var uppfojtarna
var från Gustafs och den förtje
kanske från Grängby, medan den
som utpeckades från Grängby hela
tiden var från Glöda eller Trädgård.
Anders Wiklund gav förföringar
i Glöda och Alfred Gustafsson
i Glästingsjöby samsöte Peter
gav bössar i Trädgård varför han
kunde upphöra att syfta
i Rydby, sista handlarna
i Gustafs själva tiller i Kongen
gavshus med annan person rest
omkring och högde tinget där

I Jonas Wiklunds bida gav han Stål och
Klas Höglund omkring och högde bär, som
förlades till Grängby.

ACC. N.R. M. 9603:25

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

och upptäcktes dagarna i affären
som låg vid ringen att klara järnbyggen
varade i Stockholm sida vid sida, som
ringen var kallades. Men från efter-
siften och det omvänta av folk
vad man än vände sig. Det
det väldige ringprästet bland
köpmannen kunde det handa,
att man mötte borgarkåren
om mitten vid midsommardagen
intill Stora och mindre tullen
versat. Man behövde sedan in-
ha vidare besöks med den el-
ler den den låga vägen
hem. Borgarkåren färlade inte
gra att det blev kunnat
vara ringen. De fyra bröder be-
talde en viss de Johnsons skatte

ha fäkt, sifall det hade blivit
blott en upplopp, som han
mis. Då den tiden var ringo-
men mycket fört i värde. Så
en trantlig handikade, att han
en gång i 1880-talet sålde en
halvopprann (½ tunna) risser i
Prästtorp. Orsaken till detta var
ändå födrade handikoden så
gat frukt. Dåvarmed upphörde
en ringo kommers i gung be-
talades det med 25 de -dkr. Pr.
marknaden i den. Och ringo-
marken god brukade man en
publikus eller mer för person
och det blev efters diktida förlit-
landen en god dag tillförsel.
Det hänt dock att det var

ACC. N.R. M. 9803:27

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ett hästigt förfall öföri tinget
men mitt under tåringen.
Bärplankarna trodde nog att upp-
möjliggjort före sitt källe ta
det mig ifrån, men han har
med egenhändig förfall fört in
om inte gott för att fört
om. Tåres borrhade brors sätta
igen och vi blev dess återigen
fross med bärplankningar i
skogen.

När man begav sig
dit skogen var det planka fin-
gar och fallade sig till dess
blota jättskogar endast ringar
varför det man behövde på-
lämna det för skogen var och
gick väl, men om man kom

ACC. N.R. M. 0803:28.

att bliva man i Thogen och
under förhands efter Blas för.
inrade sig längst från den förra.
ga sällskaps, sätta hände ej
si sällan, att en person ble
hels och hället forvillad i
Thogen. En forvillad person gick
så nära föreställ Hall sin vad
den skulle och var den till
sitt gärde nästan annons
ingrända misades åt rätt till,
kunne den räta misslyckat han
en riger de annas in välden.
da Montesena av P. et. den
fin hemmet ledande ring in
gen till Thogen. Om jag minne
hade dess blyft förtaligat person
mer som blivit forvillade på

ACC. N.R. M. 9803:29

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Detta visst vore i Skogen. En skul-
le sätter man kummel i vedtapp
men ifrån att den i vedtapp
kunde ske. Trägård Bantz var
förraktig, hon trodde detta och
gick till den gamla, men med
tanke dock att man kunde bli
tvunna på: Undrade varan
hela dagen hade ejit - längre
ställningar över ting och tavar.
Hon vittnat emellertid enligt en
gammlig tradition attta möd-
iga männen och de som var
viss berättade Skogen, till för-
undrandes om att bliva biverkade.
Trägård vittnades att den föddes
den enskilda vits varens och föd-
saga männen av den här träd?

ACC. N.R. M. 9803:30.

Stockholm. För att få vägledning åt
vad till lades första sile
antnyggda trädtoppar med stopp-
jordan utvisande vilken väg man
skulle följa och det hittills varit
man skulle gå i för att sikta
Komma hem igen. Detta sna-
re meddelas var hanade det
effektivast var förfallande i
Stockholm och här har bolagen
tagit sig del av, men redan i
Stockholmsområdet.

Ringar upp höjen med förd
en förtakad strand mellan
jordkärra, vattenhöjden sig snide-
rillen till "Krisenfallstora" och
de är den växande träd. De
kristianstads, som varit dygur till

ACC. N.R. M. 9803:31.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

sådana tillgångar, böjade run
att draga borten dit sig. Men
följde där predikstolen i byn.
Man att hänga fackning på de-
ras mark var förra delen för
bygden. Men gick ej längre ut med
detta bruk till följd av det dels plac-
na och dels varka bärer för
obehöriga innehåll. Det fanns
enkla de som hade frukt, och
men skulle feda snyggmännen
för obehörigas tillfälle. I sam-
tilliggärskogen gingo alla fört
där det var det baa till dess
hölla sig framme det värsta
man förmakte. Men inte heller
har man hämtat för beständigt
efter det fanns en del falkrikha

ACC. N.R. M. 9803:32.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Jamnigje, som sättaffade är förglum-
madgraten av bålen och sedan föl-
de övriga glasbruna mössor med
med vad de hade kommit.
Personer som har annan bygga hem
med sittage föll och sätta hem det
till hacket och här vila i den
graven. Den väia lagställde vid
den tiden kommit med orden
förglummadgraten, berättande
skogsbrunen, så hade mössan av
trätor och obehag mellan glas-
bruna hemmas underhus. Ordning
och reda i hantverkningen var
surbeställt fördelat för mat-
sigar som för glasbruna. Men den
inte förflytta sig eller bortkom
var skogsbrunens väia, bortdämnad

ACC. N.R. M. 9803:33

Van stegder att be om för att
fin Jönska äga i minans mark.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ytterby.

Redan i slutet av augusti
minad förfake julen att Hassa
sin slagsmäggal hämtat för sig.
Då intorde förfaken eftersom
en guldsten och denna process
försattes sedan i vads häd
till dess att hela förfaken
made genoms åts. Till spädjel
har förfaken den tiden mat
och drickt och alla byggs buss
mödra in finns sig da med
infäkt. Dette gilles blod ja en
bytades inte blod den sista gåden
utan utan även flera mindre os.

ACC. N.R. M. 9803:34

Toppa och jordica, som inte
harde egna (hos) alls i samband med
detta förebygga av jordvärk, men
de brukade ståt i de om
jordvärk, dit man bar till
dem sidan från gårdena, så
att det blev förlost över i dessa
hem. Sånn här förs i samband
med i form av kaffa med
dopps vatten.

Mastnader.

Det är också tillfället för
detta att det är sambandet
som berördes, men mest av
det i alla fall om hösten. Det
gällde för landstugor men också
och salga hemar, meda snyg-

ACC. N.R. M. 9803:35.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Startar ellers bygga vear, särvid man
handikar för att man fiskar en
viss mellangift gräde åt den
man säljer, sätter de som in-
körtes i stället de här från
vissa besökta marknaderna eftersom
Omby, som fiskar månast, och
Rödbergs, den fiskränta flak
som harit marknad i byjan och
Äppelby i floden om Bergste-
bergs marknad. Sesstetor besöktes
Björnbäck. Härifrån är fl. mark-
nader. Det gäller att värda om
det bland creaturen i heder-
gåden och laga det på, att man
fiskar inkomster för mellangift
gräde ellers finns ejda för den
unge häder. Och byjan är oförstående

begär man sig till Västra
 Skåne och intygā den en
 skattmål som sedan gesches och
 skattes i stället av minnaden elle
 November månad 1894 hos
 gav des var inskriften eft. Kva.
 Hosvärde här : Begärs att gå
 av lägen den första fredagen
 i April och september senare
 och göra det igen i November
 Denna kostnadsräkning förlades på
 bokan till Brastad och han
 lades därför "Brastads matnad".
 Denne uppräknades även sedan från
 bokan. För tillfället är kvarter
 och myntes falk samlades till
 från alla källor och balans
 Det var för och förelle fai

ACC. N.R. M. 9603:37.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Olvsby marknader och bygdens
befolknings åter van vid Här-
nösund upph. och gav sina före-
trädare sederjämt församlingen va-
rav icke givit sina uppdrag.
Ettan från Härnösund till Landstug-
vagn, folkmötet, flyttades detta
företrädesmåte till Bragans väg-
vagnstation och efter midsommar
gick upp flyttade den härifrån
och till Söder om Skoklosters järnväg
i marknaden av Härnösund. Där
har den fortfarande sina mark-
nader delts med och men är
nu närmast och fri från förra tiden
men det var siter icke särskilt ringen.

Den äppnades för allmän bruk den 16 jun 1899.

ACC. N.R. M. 9803:38.

affärssöder. hästlade.

De stora jorimaknaderna
 hade nog ej sin tid för
 betydelsek. Ljungby höstmark.
 Nld var den största och mest
 besittia gj. hela äret. De ver-
 köd många av resehandlare och
 marknadskrallar galubjörn
 här sina vax i de rödfärgade
 gamla marknadsbodarna
 eller i ständer. Dåvansöd.
 Vingen var mycket fintig och
 allt vad man önskade fanns
 i vanaq kunde man få
 (i höga.) Det förtalas och di-
 skutes att man priset för varan
 men i Regel kom detta affär
 till stånd. Vingdomarna gj.

Ileca mils avstånd från Ängby
by besökte denna andkvarn
regelmässigt. Många bekanta ha-
de sittades där och man-
ga var där även som fikt på
varje höst och våren. De
var viktiga ring. På 1890-talet var
brännvinsfacket åt kombrig
sin om för tiden och det föltes
även för billig pris. De unga
männen kom ihåg de dalar
i allt för hög grad under mat-
nader och sådant, så att de blev ful-
la och uregelliga. Ängbygatan
de portar kom ihåg därav.
men juos inkallade nu hitta-
der komställer som annan över
adringen uppgraderat till land och

Nisse Linné alias Nils Ekansson,
som var byggmästare i Grönby
men var också författare den
som nog hana mest respektade.
Bleb des avs i snycket bråk
och överlämn till källare han sin
bror den Johan Linné. Båda des-
ta bröder var mycket kaf-
figa karlar och den som räckte
det komma i den armar,
var faderen nu att han mi-
ste följa med till finland, men
hur han arbetade oför stor för
att komma loss från hem.
Jämför förelse med vad nu är
fallen! Han var en snyg och de
unge männen upphöjde hon-
het snygget sitt i att häva

ACC. N:R M. 9803:41.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

om till det yttre på den si-
den. Matnaden var särunda-
rigt blodig och stora affärsdag
med brester och aldrig slags
krossläjd och handelsvator
utan de var rinnar ur för sann.
Lördagsdag för bryggens vare dag.
Torsdagsdagen. Detta slags krukor
tid var respektive om fäkti-
gen man kan hitta i alla fall
uppgåva gammal grull med
hur handrat för matnaden och
detta bleb ofta anledning till
blodigt slagsmål. Ds stora sin-
nerdelördagen bestod i full och
fjärde ord bland en långvarig
matnadspraktik kall brinner
för att veta om sitt i stället för

att det i verkligheten var en stor
skam. En annan svarade
med de stora framställnaderna
var att det gick framförde
de myntet av tallrik och om-
mas såmos fäkt. Nåstan vild
vagga matkunad särfrämde sig
från kvarna av det förest raf.
Finestrade släger från andra hall
och lättder bader blev den, att
många personer blev lämrade
på sin matkunadskassa. Men
lade häxorna ut i hantverket,
som försökt hitta. Gi mat-
kunden och brude framgångar.
Höglj i Islandboken. Det vi
läktat nu är den hälften,
att han skulle feda om mest

ACC. N:o M. 9803:43.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Bäggen ville sätta upp med man
upp honom, men han kom
inte. Det upptäcktes till sist
att han inte fåttna man
de observeras varit grävning under
grävningen. Dags ej till förlid.
Kring omkring kom sedan fästa
att de hos myndigheterna an-
mälde fiskeläkaren, men den
ga blivit sätta upp placeras
med Buren. Hade förran varit ju
platsen. Kommer sedan sätta
med den som har
hänt hederen. Eller i varegfall
innan sätta hemmed annat
jämt otens bondälvsmann. Alleso.
Börde sätta det sätta med fiskeläk.
Denne ga en aktuader, sedan föri-

ACC. N.R. M. 9603:44.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

machadessa ryppat Father
 hade emellerstid sitt allvarliga
 proportioner och synnerlig härliga
 mänsklig flera machadessa
 synnerlig andelde en man,
 som ha arbetat i slätt
 men inte gör sida sidona.
 Hatten är jättefint
 "Vilken hatt har du vissa
 dag i framme sig här machadessa
 den! Se det blinda med andra in-
 valde och alla växjade de till
 den barnsliga att landshövdingen.
 Tonlaga gledde dragspel, ande
 sitt egen drog ut grossis. Pi
 det sonala oburdet var det jätte
 tiden ringen sätter att dragspel
 samhället offastas, varje

ACC. N:o M. 9803:45

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

intj lärde sig att de
upptäckte ja detta sätt.

På den sista gård uppe
vid Horngåtan var trädgården
ganska uppdelad. Det var cirka
Thureell, Skjutbana, vingård.
m.m. Så det tillhörde
natur före den första byg-
tiden i Örebro och be-
sköt ^{missans} kyrkan i det ögonblick
som detta gav sig blomma si-
på hela landet vid Häls-
te och regnet. Utvänden fram-
de kring de döda trädskorner
och de många grusfälten
var svartfärgade som grus.
Det sätts som vanligt i hela
landet över hela landet.